

rodejant-se de les garanties que estima necessàries.

Així resulta que s'aprecia una solvència real per la mateixa situació dels socis dins de la Cooperativa i, demés, pot apreciar-se també una solvència moral deduïda de la regularitat en les aportacions obligades dels socis i les voluntàries.

Altrament l'organisme vé obligat a donar als seus associats tota mena de facilitats pels casos d'abandó del contracte o baixa de soci, per la reducció dels títols, pel rescate, transferències, etc.

Ja en funcionament, la Cooperativa de Crèdit dóna als seus associats, demés dels avantatges dels serveis, un benefici immediat directe sobre les seves aportacions, benefici que resulta de les operacions de crèdit que durant l'any ha fet l'entitat amb els seus cabals.

Sense endinsar-nos més en l'estructura d'aquesta mena d'organitzacions, podem passar a aplicar els anteriors extrems al Sindicat. En primer lloc es desprèn d'una manera concisa que aquestes Caixes tenen dos aspectes que s'allunyen potser tots dos de l'esperit del Sindicat: Primer. Són en realitat una aplicació a l'estalvi, o, millor dit, una Caixa d'Estalvis i aquests estalvis estan sempre compromesos per les operacions dels altres socis. Segon: Tenen una finalitat purament d'utilitat, podríem dir purament mercantil i especulativa, l'estalvi no pot produir uns beneficis extraordinaris sinó se l'inverteix en operacions perilloses. Precisament per aquests dos aspectes va decretar-se la disposició del 9 d'abril que considerem molt justa.

La forma de cooperativisme pur és l'ajuda mútua en unes operacions o riscos comuns, acudint cada associat amb una quantitat mínima obligada igual. La Cooperativa de Crèdit també pot muntar-se sota aquest respecte, però la pràctica ha demostrat que les Cooperatives de Crèdit pures no poden viure i per això s'ha establert aquest altre sistema que té tot el caire d'un règim capitalista.

S'ha de notar que en la Caixa de Crèdit tots els socis són responsables de les operacions i, si ja hem dit abans que el capital per aquests crèdits és l'aportació de l'estalvi de tots, neix seguidament la idea dels inconvenients que això presenta.

Com hem dit abans, els serveis d'aquesta Caixa estructurada d'aquesta forma podrien ésser molt més extesos; així, per exemple, podria anar-se a tota mena de crèdits per instal·lació de clíniques com sales de cura, d'ordre personal i al propi

temps es podrien descomptar factures d'honoraris i destinar a l'acumulació de capital tots els havers que els socis tinguin en el Sindicat: Dipòsits pel pagament de rebuts, crèdits contra clients morosos, etc.

La Caixa de Crèdit també seria un poderós auxiliar de la Cooperativa de Consum perquè aquella per a garantir les seves operacions ha de tendir a les vendes al comptat que per alguns socis són dificultoses i, en canvi, en la Caixa de Crèdit podrien trobar l'auxili per a usar àmpliament de la Cooperativa.

L'apreciació de la solvència dels socis podria establir-la el Sindicat de la mateixa manera que la general abans detallada, establint a l'ensens una classificació d'ordre moral segons els antecedents que el soci tingués en l'organització general del nostre Sindicat, fins i tot si amb el temps s'arribés a crear el Casal del Metge (les aportacions dels socis a aquesta obra serien també un mitjà d'apreciació de solvència o, millor dit, una garantia).

Finalment, el Sindicat podria establir un règim de vals que permetessin a un soci d'usar del crèdit que merescués, demés de la pròpia solvència d'altri.

El capital el Sindicat podria formar-lo també per aportacions dels socis i, en cas d'insuficiència, el propi Sindicat podria prestar a la Caixa de Crèdit les quantitats necessàries.

Com és natural també, en el cas que s'estructurés d'aquesta forma, haurien de senyalar-se les condicions que hauria de reunir el soci per a sol·licitar el crèdit i aquelles amb les quals la Caixa podria atorgar-li, i, finalment, s'haurien de senyalar també les garanties pels associats per la rescisió, baixa, expulsió, rescate i reducció i redactar de conformitat amb la llei tot el referent a govern i administració.

Definits els dos aspectes, repetim la pregunta feta des d'un principi i en la qual creiem que ha de decidir-se l'Assemblea per a que pugui definitivament encarregar-se l'organització i reglamentació d'aquesta necessitat del Sindicat.

El resum, doncs, del meu treball és preguntar-vos:

—La Caixa de Crèdit ha d'ésser un servei del Sindicat i organitzada com a tal?

—La Caixa de Crèdit s'ha d'estructurar com un organisme autònom dependent del Sindicat, comprès en un tot al R. D. del 9 d'abril de 1926?